

ТИМЧЕНКО Іван Артемович

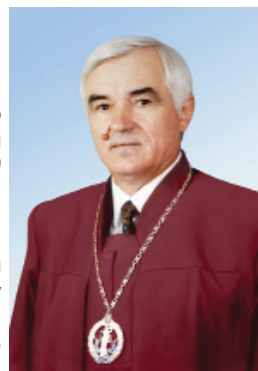
Народився 1939 року в Покровському районі Дніпропетровської області в селянській родині. Закінчив училище механізації сільського господарства, сільськогосподарський технікум. Працював трактористом, механіком колгоспу. 1967 року закінчив юридичний факультет Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка. З 1966 року працював старшим редактором редакції журналу «Радянське право». З 1971 року – аспірант, науковий співробітник, учений секретар Інституту держави і права АН УРСР. У 1990–1991 роках працював помічником Голови Верховної Ради України. З 1991 року очолював Юридичну службу (Управління) адміністрації Президента України.

У вересні 1996 року Указом Президента України призначений суддею Конституційного Суду України. На спеціальному пленарному засіданні Конституційного Суду

України був обраний Головою Конституційного Суду України з 19.10.1996 року по 18.10.1999 року.

Кандидат юридичних наук. Дійсний член Академії правових наук України. Заслужений юрист України. Брав участь у розробці проектів Конституції України, Закону про мови в Україні, Закону про вибори народних депутатів України, Декларації про державний суверенітет України, Закону про Конституційний Суд України.

Тимченко Іван Артемович припинив повноваження судді Конституційного Суду України з 22.03.2004 року.

СКОМОРОХА Віктор Єгорович

Народився 1941 року в с. Матросове Солонянського району на Дніпропетровщині. 1967 року закінчив Харківський юридичний інститут (нині – Національна юридична академія України ім. Ярослава Мудрого). Цього ж року розпочав фахову діяльність суддею Краснолуцького міського народного суду на Луганщині, з 1970 року – суддя Луганського обласного суду.

1976 року обирається суддею Верховного Суду України. Має вищий кваліфікаційний клас судді. У вересні 1996 року на третьому (позачерговому) з'їзді суддів України призначений суддею Конституційного Суду України. На спеціальному пленарному засіданні Конституційного Суду України був обраний Головою Конституційного Суду України з 19.10.1999 року по 18.10.2002 року.

Кандидат юридичних наук, професор. Тема дисертації «Конституційний Суд України в механізмі державної влади». Заслужений юрист України. Брав участь у підготовці проектів Концепції судової реформи в Україні, За-

кону про статус суддів, проекту Кримінального кодексу та низки інших законопроектів. Автор багатьох публікацій, присвячених аналізу та застосуванню законодавства, захисту прав людини, зокрема таких: Адміністративна реформа в Україні: потрібне законодавче забезпечення (правові аспекти поділу і розмежування влади); Деякі питання конституційного провадження; Конституційний Суд України, досвід і проблеми; Вплив конституційної юстиції на розвиток українського конституціоналізму; Питання процесу розгляду справ та змісту рішень Конституційного Суду України; Практика Конституційного Суду як засіб імплементації європейських стандартів прав і свобод людини в Україні; Окремі питання поділу влади і юрисдикція Конституційного Суду України тощо. 1999 року вийшли друком кримінально-публіцистичні нариси «Пам'ять і біль».

Нагороджений орденом «За заслуги» I ступеня, орденом «За заслуги» II ступеня, медаллю «Ветеран праці», Хрестом пошани «За відродження України» II ступеня. Номінант альманаху «Золота книга української еліти» за 2000, 2001 роки.

Скомороха Віктор Єгорович припинив повноваження судді Конституційного Суду України з 19.10.2005 року.

СЕЛІВОН Микола Федосович

Народився 1946 року в с. Шестовиця на Чернігівщині в селянській родині. Трудову діяльність розпочав слюсарем-ремонтником. Проходив строкову військову службу. 1973 року закінчив юридичний факультет Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка. Фахову діяльність розпочав у 1973 році стажистом-дослідником Інституту держави і права АН УРСР.

З 1979 року – на відповідальній роботі в апараті уряду: старший референт юридичної групи, в. о. завідувача юридичного відділу, завідувач юридичного відділу, заступник міністра Кабінету Міністрів, перший заступник міністра Кабінету Міністрів. У вересні 1996 року Указом Президента України призначений суддею Конституційного Суду України. На спеціальному пленарному засі-

данні Конституційного Суду України був обраний заступником Голови Конституційного Суду України з 19.10.1999 року по 18.10.2002 року. На спеціальному пленарному засіданні Конституційного Суду України був обраний Головою Конституційного Суду України з 19.10.2002 року по 18.10.2005 року.

Кандидат юридичних наук, професор, академік Академії правових наук України. Заслужений юрист України. Автор низки монографій з правових питань організації та діяльності рад. Брав участь у розробці проектів найважливіших законів щодо забезпечення політичної незалежності та економічної самостійності України, становлення ринкової економіки, соціального захисту населення, формування нової системи державного управління та місцевого самоврядування. Як експерт брав участь у розробці проекту Конституції України.

Селівон Микола Федосович припинив повноваження судді Конституційного Суду України з 19.10.2005 року.

ДОМБРОВСЬКИЙ Іван Петрович

Народився 1947 року в с. Цеханівка Красноокнянського району Одеської області. 1965 року закінчив професійно-технічне училище. Працював електрозварником. Проходив строкову військову службу. 1975 року закінчив юридичний факультет Одеського державного університету імені І. І. Мечникова. Фахову діяльність розпочав нотаріусом Кельменецької районної нотаріальної контори Чернівецької області. 1976 року обраний народним суддею Сокирянського районного народного суду тієї ж області. З 1982 року працював головою Сторожинецького районного народного суду Чернівецької області, а з 1991 року – суддею Чернівецького обласного суду.

1997 року обраний суддею Верховного Суду України. З 2003 року – секретар Пленуму Верховного Суду Укра-

їни. У листопаді 2005 року VII з'їздом суддів України призначений суддею Конституційного Суду України. Присягу склав 4 серпня 2006 року. На спеціальному пленарному засіданні Конституційного Суду України був обраний Головою Конституційного Суду України з 19.09.2006 року по 17.05.2007 року.

Нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня. Заслужений юрист України.

Домбровський Іван Петрович припинив повноваження судді Конституційного Суду України.

11

СТРИЖАК Андрій Андрійович

Народився 21 листопада 1947 року в с. Дубрівка Ужгородського району Закарпатської області в селянській сім'ї. Трудову діяльність розпочав робітником, слюсарем Ужгородського АТП № 06012. Проходив строкову військову службу. 1971 року закінчив Харківський юридичний інститут. Фахову діяльність розпочав того самого року слідчим прокуратури Іванівського району на Одещині. Протягом 1971–1978 років працював помічником прокурора м. Ужгорода, прокурором слідчого відділу прокуратури Закарпатської області, старшим помічником прокурора Закарпатської області. З 1978 по 1988 рік – суддя, заступник голови Закарпатського обласного суду.

З 1988 року – суддя Верховного Суду України. З 1996 року – голова Закарпатського обласного суду, голова Апеляційного суду Закарпатської області.

У грудні 2004 року VI з'їздом суддів України призначений суддею Конституційного Суду України. Присягу склав 4 серпня 2006 року. У 2007–2010 роках – Голова Конституційного Суду України.

Нагороджений орденом князя Ярослава Мудрого IV та V ступенів. За видатні заслуги в законотворчій, судовій і правозастосовній діяльності йому присуджено Премію імені Ярослава Мудрого.

Кандидат юридичних наук. Заслужений юрист України. Автор низки наукових публікацій, зокрема монографій «Судове управління в Україні. Теоретичні основи і правове регулювання», «Питання теорії конституційного правосуддя в Україні. Актуальні питання сучасного розвитку конституційного правосуддя», а також першого в Україні науково-практичного коментаря Закону України «Про Конституційний Суд України», аналітичного огляду і коментаря «Конституція України в актах Конституційного Суду України».

ГОЛОВІН Анатолій Сергійович

Народився 1952 року в м. Макіївка на Донеччині в робітничій родині.

Трудову діяльність розпочав електрослюсарем донецького заводу «Донбаскабель». Проходив строкову військову службу.

Після закінчення в 1976 році Свердловського юридичного інституту працював стажистом слідчого, слідчим, старшим слідчим прокуратури Кіровського району м. Донецька, старшим слідчим прокуратури м. Донецька.

Протягом 1979–2005 років – на службі в органах державної безпеки України: обіймав посади керівного складу слідчих та інших підрозділів, був заступником начальника Договірної-правового управління, першим заступником начальника, начальником слідчого управління Служби безпеки України.

Генерал-лейтенант юстиції запасу. Почесний працівник Служби безпеки України.

У 2003–2004 роках – заступник Генерального прокурора України – начальник Головного управління військових прокуратур (із залишенням на військовій службі). Почесний працівник прокуратури України.

Наукові інтереси зосереджені на дослідженні питань забезпечення гарантій прав людини і громадянина, конституційного вдосконалення правоохоронних органів держави, національної безпеки, державного суверенітету. Автор книжки «Захист прав і свобод людини і громадянина при здійсненні правосуддя в рішеннях Конституційного Суду України».

У серпні 2006 року Верховною Радою України призначений суддею Конституційного Суду України. Присягу склав 4 серпня 2006 року.

З вересня 2008 року до липня 2010 року – заступник Голови Конституційного Суду України.

На спеціальному пленарному засіданні Конституційного Суду України 12 липня 2010 року обраний Головою Конституційного Суду України.

Заслужений юрист України.